

Kendelse af 4. april 1995. 92-61.508.

Andelshavere ikke klageberettigede vedrørende Finanstilsynets afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelse for andelskassen til at drive pengeinstitutvirksomhed.

bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 5 og § 52 b. Lov om erhvervsankenævnet § 1.

(Connie Leth, Kirsten Levinsen og Niels Larsen)

Denne kendelse vedrører alene spørgsmålet om, hvorvidt behandlingen af klagen kan fremmes, eller klagen skal afvises, fordi klageren ikke kan anses som part.

Sagens forløb efter det oplyste:

Den 5. august 1992 indgav bestyrelsen for K Andelskassen X-by anmeldelse om betalingsstandsning til skifteretten i Y-by. Det blev herefter forsøgt at rekonstruere andelskassen. Den 22. og 23. september 1992 foretog Finanstilsynet en gennemgang af andelskassens engagementer. Herefter indgav Finanstilsynet den 24. september 1992 i medfør af § 47 d, stk. 1, i lov om banker og sparekasser mv. konkursbegæring mod kassen, da en rekonstruktion måtte anses for udelukket. Det beskikkede tilsyn under betalingsstandsningen og kassens formand havde erklæret sig enig heri. Ved kendelse af 25. september 1992 tog skifteretten i Y-by andelskassen under konkursbehandling. Kendelsen, der blev kæret til Vestre Landsret af A, blev stadfæstet af landsretten den 25. september 1992. Da Finanstilsynets undersøgelse viste, at andelskassen ikke opfyldte bank- og sparekasselovens solvenskrav, jf. § 21, og da det under betalingsstandsningen frem til den 25. september 1992 ikke havde vist sig muligt for andelskassens bestyrelse at opfylde lovens kapitalkrav, inddrog Finanstilsynet ved skrivelse af 11. november 1992 i medfør af § 43, stk. 2, i lov om banker og sparekasser m.v. tilladelsen for kassen, der var under konkurs, til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Ved en foreløbig skrivelse af 20. oktober 1992 har kæregruppen ved A klaget over Finanstilsynets behandling af sagen K Andelskassen X-by. Skrivelsen er senere fulgt op bl.a. ved skrivelse af 8. december 1992 vedrørende Finanstilsynets afgørelse af 11. november 1992 om inddragelse i henhold til § 43, stk. 2, i lov om banker og sparekasser af andelskassens tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed. Under den foreløbige behandling i ankenævnets formandskab af spørgsmålet om, hvorvidt kæregruppen kunne anses for klageberettiget, meddelte klageren i skrivelse af 12. maj 1993, at man ønskede klagesagen sat i bero på behandlingen af en fornyet henvendelse til Finanstilsynet. Ved skrivelse af 28. maj 1993 meddelte formanden for ankenævnet herefter klageren, at klagen foreløbig ville blive stillet i bero, men at spørgsmålet om hvorvidt klageren kunne anses for klageberettiget ville blive forelagt for ankenævnet til endelig afgørelse, såfremt behandlingen af klagen blev aktuel. Den 10. januar 1994 har klageren anmodet ankenævnet om at behandle den del af klagen, som vedrører Finanstilsynets afgørelse af 11. november 1992. Parterne har herefter haft lejlighed til at udtale sig specielt om formalitetsspørgsmålet, senest ved Finanstilsynets skrivelse af 1. juli 1994. Finanstilsynet har bl.a. oplyst, at det fremgår af sædvanlige indberetninger til Finanstilsynet, at A var direktør for andelskassen, indtil hendes beføjelse pr. 14. februar 1992 af bestyrelsen blev overført til B.

Pr. 15. februar 1992 bestod andelskassens direktion og bestyrelse af følgende:

Direktion: B

Bestyrelse: C (fm.), D, E, F, G,H og I.

Pr. 3. maj 1992 blev G erstattet i bestyrelsen af J.

Den 4. september 1992 anmeldtes D som formand for bestyrelsen i stedet for C. Af bestyrelsen udgik E.

Direktionen var herefter fortsat B.

Bestyrelsen bestod herefter af D (fm.), H, C, F, J og I.

Finanstilsynet har endvidere henvist til, at kun den der er part i sagen, jf. bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 5, kan indbringe en afgørelse truffet af Finanstilsynet i henhold til bank- og sparekasseloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven for Industriministeriets Erhvervsankenævn efter § 52 b i bank- og sparekasseloven. Part og dermed klageberettiget er efter § 50 b, stk. 5, alene det institut, som en undersøgelse efter bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 1, vedrører. Det fremgik da også tydeligt af forarbejderne til bestemmelsen, idet det af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende § 50 b, stk 5, bl.a. fremgår "at stk. 5 fastsætter regler om, hvem der kan anses som part i henhold til Finanstilsynet, når tilsynet efter lovens § 50 b, stk. 1, undersøger enkelte pengeinstitutters forhold. Der foretages herved en præcisering af forvaltningslovens partsbegreb, således at det alene er det pengeinstitut, hvis forhold undersøges, der kan anses som part. Dette betyder blandt andet, at andre end pengeinstituttet, selvom de pågældende måske har interesse i sagen, ikke har mulighed for for eksempel aktindsigt ...". Det følger heraf, at A hverken som direktør eller medlem af bestyrelsen, da den afgørelse, der begæres påklaget blev truffet af Finanstilsynet den 11. november 1992, kan anses som part.

Det fremgår af sagen, at klagen oprindeligt blev indgivet af A senere tiltrådt af L på "kæregruppens" vegne. Sammensætningen af kæregruppen fremgik ikke. En række navngivne andelshavere i K Andelskassen, X-by under konkurs har i marts 1994 tiltrådt den klage, som A har indgivet til ankenævnet. Endvidere har C den 12. april 1994 bekræftet, at han som medlem af bestyrelsen for K Andelskassen X-by på konkurstidspunktet, tiltrådte den klage som A har indgivet til Industriministeriets Erhvervsankenævn. A har under henvisning bl.a. hertil og til at Vestre Landsret tog sagen under påkendelse gjort gældende at være klageberettiget.

Ankenævnet udtaler:

Det fremgår af bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 5, at alene det pengeinstitut, som Finanstilsynets undersøgelse og afgørelse retter sig imod kan anses som part og dermed berettiget efter samme lovs § 52 b til at indbringe afgørelsen for ankenævnet. Herefter kan andelshavere, herunder A, eller C, der som et enkelt medlem af bestyrelsen på tidspunktet for afgørelsen den 11. november 1992 først ca. 1 1/2 år senere tiltrådte den indgivne klage, ikke anses for klageberettiget efter bank- og sparekasseloven.

Derfor afvises klagen.